Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 29. októbra 2015*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Článok 13 ods. 1 — Nezdaňovanie — Pojem ‚subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom' — Akciová spoločnosť, ktorá je poverená poskytovaním služieb v oblasti plánovania a riadenia systému zdravotnej starostlivosti autonómneho regiónu Azory — Určenie podmienok poskytovania týchto služieb, vrátane odmeny za tieto služby, v rámcových zmluvách uzavretých medzi touto spoločnosťou a autonómnym regiónom"

Vo veci C-174/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) z 12. marca 2014 a doručený Súdnemu dvoru 9. apríla 2014, ktorý súvisí s konaním:

Saudaçor – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos da Saúde dos Açores SA

proti

Fazenda Pública,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (spravodajkyňa) a K. Jürimäe,

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 19. marca 2015,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Saudaçor – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos da Saúde dos Açores SA, v zastúpení: G. Leite de Campos, M. Clemente a J. Batista Pereira, advogados,

— portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes a R. Campos Laires, splnomocnení zástupcovia,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: L. Christie, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Mantle, barrister,

* Jazyk konania: portugalčina.

— Európska komisia, v zastúpení: P. Guerra e Andrade a L. Lozano Palacios, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 25. júna 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132) a článku 13 ods. 1 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Saudaçor – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos da Saúde dos Açores SA (ďalej len „Saudaçor“) a Fazenda Pública (Daňová správa) vo veci zdanenia tejto spoločnosti na účely dane z pridanej hodnoty (DPH) z dôvodu jej činností v oblasti plánovania a riadenia zdravotnej starostlivosti autonómneho regiónu Azory (ďalej len „ARA“).

Právny rámec

Právo Únie

3 Smernica 2006/112 zrušila a od 1. januára 2007 nahradila existujúcu právnu úpravu Spoločenstva v oblasti DPH, najmä šiestu smernicu Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

4 Podľa odôvodnení 1 a 3 smernice 2006/112 bolo prepracovanie šiestej smernice nevyhnutné, aby uplatniteľné ustanovenia boli jasne a prehľadne usporiadané do novej štruktúry a znenia bez toho, aby sa v zásade vykonali podstatné zmeny.

5 Článok 2 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112 stanovuje:

„DPH podliehajú tieto transakcie:

…

c) poskytovanie služieb za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká“.

6 Podľa článku 9 ods. 1 tejto smernice:

„‚Zdaniteľná osoba‘ je každá osoba, ktorá nezávisle a na akomkoľvek mieste vykonáva ekonomickú činnosť, odhliadnuc od účelu alebo výsledkov tejto činnosti.

‚Ekonomická činnosť‘ je každá činnosť výrobcov, obchodníkov alebo osôb poskytujúcich služby vrátane ťažobných a poľnohospodárskych činností a činností pri výkone slobodných povolaní. Ekonomickou činnosťou je predovšetkým využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely získania príjmu na pokračujúcom základe.“

7 Článok 13 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Štáty, regionálne a miestne orgány, ako aj iné subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, sa nepovažujú za zdaniteľné osoby vzhľadom na činnosti alebo transakcie, ktorých sa zúčastňujú ako orgány verejnej moci ani vtedy, keď v súvislosti s týmito činnosťami alebo transakciami vyberajú dávky, poplatky, príspevky alebo platby.

Keď však uskutočňujú takéto činnosti alebo transakcie, považujú sa za zdaniteľné osoby v súvislosti s týmito činnosťami alebo transakciami, ak by zaobchádzanie s nimi ako s nezdaniteľnými osobami viedlo k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže.

Subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, sa v každom prípade považujú za zdaniteľné osoby v súvislosti s činnosťami uvedenými v prílohe I za predpokladu, že uvedené činnosti nevykonávajú v zanedbateľnom rozsahu.

2. Členské štáty môžu považovať činnosti, ktoré sú oslobodené od dane podľa článkov 132… a ktoré vykonávajú subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, za činnosti, ktorých sa zúčastňujú ako orgány verejnej moci.“

8 Podľa článku 1 ods. 9 smernice 2004/18:

„‚Verejní obstarávatelia‘ sú štátne, regionálne alebo miestne orgány, inštitúcie, ktoré sa spravujú verejným právom, združenia vytvorené jedným alebo niekoľkými takýmito orgánmi alebo jednou alebo viacerými takýmito inštitúciami, ktoré sa spravujú verejným právom.

‚Inštitúcia, ktorá sa spravuje verejným právom‘ je každá inštitúcia:

a) zriadená na osobitný účel plnenia potrieb všeobecného záujmu, ktoré nemajú priemyselný alebo obchodný charakter;

b) má právnu subjektivitu; a

c) je z väčšej časti financovaná štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi alebo inými inštitúciami, ktoré sa spravujú verejným právom; alebo jej riadenie podlieha dohľadu týchto inštitúcií; alebo má správny, riadiaci alebo dozorný orgán, ktorého viac ako polovicu členov vymenúvajú štátne, regionálne alebo miestne orgány alebo iné inštitúcie, ktoré sa spravujú verejným právom.

Neúplné zoznamy inštitúcií a kategórií inštitúcií, ktoré sa spravujú verejným právom, a ktoré spĺňajú kritériá uvedené v písmenách a), b) a c) druhého pododseku, sú uvedené v prílohe III. …“

Portugalské právo

Právna úprava v oblasti DPH

9 Článok 2 ods. 2 zákona o DPH (Código do IVA) stanovuje, že štát a iné právnické osoby, ktoré sa spravujú verejným právom, nie sú zdaniteľnými osobami na účely DPH, keď sa zúčastňujú transakcií v rámci výkonu svojej verejnej moci, a ani vtedy, keď v tejto súvislosti vyberajú poplatky alebo akékoľvek iné protihodnoty, ak zaobchádzanie s nimi ako s nezdaniteľnými osobami nevedie k narušeniu hospodárskej súťaže.

10 Článok 2 ods. 3 uvedeného zákona stanovuje, že štát a iné právnické osoby, ktoré sa spravujú verejným právom, sú v každom prípade zdaniteľnými osobami na účely DPH, keď vykonávajú určité činnosti, a v súvislosti so zdaniteľnými transakciami, ktoré z nich vyplývajú, pokiaľ nie je preukázané, že ich vykonávajú v zanedbateľnom rozsahu.

Právny režim spoločnosti Saudaçor

11 Saudaçor bola zriadená regionálnym legislatívnym dekrétom ARA č. 41/2003/A zo 17. októbra 2003 o transformácii inštitútu finančného riadenia zdravotnej starostlivosti autonómneho regiónu Azory na verejnú kapitálovú akciovú spoločnosť, nazvanú SAUDAÇOR – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos da Saúde dos Açores SA, a o zmene a doplnení regionálneho legislatívneho dekrétu č. 28/99/A z 31. júla (Decreto Legislativo Regional n.° 41/2003/A, Transforma o Instituto de Gestão Financeira da Saúde da Região Autónoma dos Açores em sociedade anónima de capitais exclusivamente públicos, passando a designar-se SAUDAÇOR – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos da Saúde dos Açores SA, e altera o Decreto Legislativo Regional n.° 28/99/A, de 31 de Julho) zo 17. októbra 2003 (*Diário da República* I, séria A, č. 257 zo 6. novembra 2003, s. 7430), pričom jej 100 % akcionárom je uvedený región.

12 Podľa článku 2 ods. 1 uvedeného regionálneho legislatívneho dekrétu je úlohou spoločnosti Saudaçor poskytovať služby všeobecného hospodárskeho záujmu v oblasti zdravotnej starostlivosti. Predmetom tejto úlohy je plánovanie a riadenie regionálneho systému zdravotníctva a informačných systémov, infraštruktúry a zariadení, ktoré sú jej súčasťou, ako aj realizácia stavebných a konzervačných prác, opráv a rekonštrukcií zdravotníckych zariadení a služieb, najmä v oblastiach dotknutých prírodnými katastrofami a v zónach považovaných za rizikové zóny.

13 Podľa článku 3 regionálneho legislatívneho dekrétu č. 41/2003/A:

„Saudaçor vykonáva v rámci svojej úlohy poskytovateľa služieb všeobecného hospodárskeho záujmu tieto funkcie:

a) uskutočňuje centralizované zásobovanie regionálneho systému zdravotnej starostlivosti;

b) poskytuje tovary a služby subjektom, ktoré sú súčasťou regionálneho systému zdravotnej starostlivosti;

c) prideľuje finančné prostriedky zdravotníckym zariadeniam v súlade s cieľmi poskytovania zdravotnej starostlivosti, ku ktorým sa každé zariadenie zaviazalo na základe zmlúv, ktoré podpísali;

d) stanovuje základné pravidlá a zásady pre riadenie rozpočtu zdravotníckych zariadení a sleduje ich uplatňovanie;

e) hodnotí ekonomicko-finančné riadenie inštitúcií a služieb integrovaných do regionálneho systému zdravotnej starostlivosti alebo ním financovaných a vypracováva pravidelné správy o svojej finančnej situácii a riadení svojich ľudských a materiálnych zdrojov;

f) podporuje rozvoj informačných systémov v inštitúciách závislých od regionálneho systému zdravotnej starostlivosti;

g) uskutočňuje práce týkajúce sa regionálneho systému zdravotnej starostlivosti, ktorých uskutočňovanie je vhodné pre verejný záujem;

h) poskytuje podporu službám a zariadeniam regionálneho systému zdravotnej starostlivosti v oblastiach, kde je to nevyhnutné.“

14 Článok 4 ods. 1 uvedeného regionálneho legislatívneho dekrétu stanovuje, že Saudaçor sa riadi ustanoveniami tohto aktu, stanovami, ktoré sú jeho prílohou, právnym režimom štátnych podnikov stanoveným zákonným dekrétom č. 558/99 (Decreto-Lei n.° 558/99) zo 17. decembra 1999 (*Diário da República* I, séria A, č. 292 zo 17. decembra 1999, s. 9012) a súkromným právom. Podľa článku 4 ods. 2 toho istého regionálneho legislatívneho dekrétu Saudaçor v rámci svojich činností dodržiava pravidlá organizácie a fungovania regionálneho systému zdravotnej starostlivosti ARA.

15 Článok 10 regionálneho legislatívneho dekrétu č. 41/2003/A stanovuje, že Saudaçor disponuje pri výkone svojich funkcií rovnakými právomocami orgánu verejnej moci ako ARA a následne ako príklad uvádza niektoré z týchto právomocí, vrátane právomoci vyvlastnenia.

16 Podľa článku 7 ods. 3 zákonného dekrétu č. 558/99 v znení neskorších predpisov sa verejnoprávne podniky zdaňujú priamo a nepriamo v súlade so spoločným režimom. Článok 9 ods. 2 regionálneho legislatívneho dekrétu č. 7/2008/A z 5. marca 2008 o režime verejnoprávnych podnikov autonómneho regiónu Azory (Decreto Legislativo Regional n.º 7/2008/A, Regime do sector público empresarial da Região Autónoma dos Açores) (*Diário da República* I, séria A, č. 58 z 24. marca 2008, s. 1649) obsahuje rovnaké ustanovenie, pokiaľ ide o regionálne verejnoprávne podniky.

17 Saudaçor vykonáva svoje činnosti v rámci rámcových zmlúv, ktoré v súlade s článkom 21 ods. 1 svojich stanov uzavrela s vládou ARA a ktoré vymedzujú najmä služby, ktoré je táto spoločnosť povinná poskytovať v oblasti plánovania a riadenia regionálnej zdravotnej starostlivosti, ako aj kompenzáciu, nazvanú „finančný príspevok“, ktorú musí tento región zaplatiť ako protihodnotu za poskytovanie týchto služieb a ktorej účelom je pokryť náklady na prevádzku spoločnosti Saudaçor.

18 Prvá rámcová zmluva tak bola uzavretá 23. júla 2004 na obdobie rokov 2004 až 2008 a stanovovala celkovú kompenzáciu vo výške 15 905 000 eur, z toho sumu 3 990 000 eur na rok 2007 a sumu 4 050 000 eur na rok 2008. Doložka 5 tejto zmluvy stanovovala, že táto celková suma môže byť predmetom revízie prostredníctvom spoločného nariadenia členov vlády pre oblasť financií a zdravotníctva, pokiaľ by v dôsledku zmeny okolností bola uvedená suma zjavne nedostatočná na to, aby umožnila plnenie uvedenej zmluvy. Druhá rámcová zmluva bola uzavretá 1. januára 2009, pričom sa vzťahovala na obdobie rokov 2009 až 2012 a stanovovala ročnú kompenzáciu vo výške 8 500 000 eur, pričom obsahovala podobnú doložku týkajúcu sa revízie ako predchádzajúca zmluva. Spoločným nariadením členov vlády ARA pre oblasť financií a zdravotníctva z 8. marca 2010 bola táto suma znížená na 6 599 147 eur na rok 2009.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

19 Dňa 2. marca 2011 Fazenda Pública vypracovala návrh správy o daňovej kontrole, v ktorej navrhla opravy týkajúce sa DPH splatnej spoločnosťou Saudaçor za účtovné obdobie rokov 2007 až 2010 v celkovej sume 4 750 586,24 eura.

20 Dňa 6. apríla 2011 po vypočutí spoločnosti Saudaçor bola táto správa o kontrole prijatá.

21 V tejto správe sa Fazenda Pública najmä domnieva, že Saudaçor sa vzhľadom na svoj právny režim nemôže odvolávať na pravidlo o oslobodení subjektov, ktoré sa spravujú verejným právom, od DPH, stanovené v článku 2 ods. 2 zákona o DPH, teda v ustanovení, ktorého cieľom je prebrať článok 4 ods. 5 prvý pododsek šiestej smernice, ktorého znenie zodpovedá zneniu článku 13 ods. 1 prvého pododseku smernice 2006/112.

22 Podľa Fazenda Pública sa služby, ktoré Saudaçor poskytuje v oblasti plánovania a riadenia regionálneho systému zdravotnej starostlivosti v rámci rámcových zmlúv, týkajú oblastí činnosti, ktoré spadajú pod súkromnú iniciatívu, čo znamená, že oslobodenie od DPH by mohlo viesť k narušeniu hospodárskej súťaže. Takým prípadom by boli napríklad správa a údržba informačných systémov zdravotnej starostlivosti autonómneho regiónu. V skutočnosti by išlo o ekonomickú činnosť, takže príspevky, ktoré sú stanovené v rámcových zmluvách a ktoré ako protihodnotu za tieto služby vyplácajú regionálne orgány, by podliehali DPH. Saudaçor navyše pripustila, že je zdaniteľnou osobou na účely tejto dane v rozsahu, v akom si uplatnila odpočet DPH z nákupu tovarov a služieb v celkovej sume 2 300 273,17 eura.

23 Saudaçor podala žalobu na Tribunal Administrativo e Fiscal de Ponta Delgada (Správny a daňový súd v Ponta Delgada, Portugalsko) proti zúčtovaniu DPH a kompenzačným úrokom týkajúcim sa účtovných období rokov 2007 až 2010, v prípade ktorých bola od nej požadovaná celková suma 5 157 249,72 eura.

24 Uvedený súd svojím rozsudkom zamietol túto žalobu najmä z dôvodu, že na účely výkladu pravidla o oslobodení subjektov, ktoré sa spravujú verejným právom, od DPH, stanoveného v článku 13 ods. 1 prvom pododseku smernice 2006/112, nie je vhodné odvolávať sa na pojem „inštitúcia, ktorá sa spravuje verejným právom“, ktorý je v rámci pravidiel verejného obstarávania definovaný v článku 1 ods. 9 smernice 2004/18, pretože rozsah tohto pojmu je široký, zatiaľ čo pojem „subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom“, v zmysle článku 13 ods. 1 prvého pododseku smernice 2006/112 sa má vykladať reštriktívne v rámci uplatňovania pravidla o oslobodení od DPH, pretože tento pojem predstavuje odchýlku od všeobecného pravidla zdaňovania akejkoľvek ekonomickej činnosti.

25 Podľa toho istého súdu sa toto pravidlo o oslobodení od DPH neuplatňuje na taký subjekt, akým je Saudaçor, ktorá hoci bola zriadená ARA, je akciovou spoločnosťou odlišnou od regiónu, ktorá podlieha pravidlám súkromného práva a plní svoje funkcie a ciele samostatne.

26 Tribunal Administrativo e Fiscal de Ponta Delgada sa tiež domnieva, že služby poskytované spoločnosťou Saudaçor v rámci rámcových zmlúv predstavujú ekonomickú činnosť, pretože sú poskytované za protihodnotu. Príspevky, ktoré vypláca ARA, totiž predstavujú protihodnotu za služby poskytované spoločnosťou Saudaçor a nemožno ich považovať za prevody medzi verejnoprávnymi subjektmi.

27 Vnútroštátny súd, na ktorý bolo podané odvolanie proti tomuto rozsudku, sa domnieva, že v prejednávanej veci sú kľúčovými jednak otázka, či sa subjekt, akým je Saudaçor, môže domáhať uplatnenia pravidla o oslobodení subjektov, ktoré sa spravujú verejným právom, od DPH, stanoveného v článku 2 ods. 2 zákona o DPH, ktorého obsah zodpovedá článku 13 ods. 1 smernice 2006/112, ako aj otázka určenia toho, či sa dotknuté sumy týkajúce sa zúčtovaní DPH považujú za rozpočtové prevody medzi verejnoprávnymi subjektmi.

28 Vnútroštátny súd sa domnieva, že hoci judikatúra Súdneho dvora jasne stanovuje, že zo zdaňovania na účely DPH sú vylúčené iba činnosti subjektov, ktoré sa spravujú verejným právom, konajúcich ako orgány verejnej moci, táto judikatúra neumožňuje určiť, či sa na subjekt, akým je Saudaçor, vzhľadom na jej právne postavenie akciovej spoločnosti, ktorá vznikla transformáciou štátneho subjektu, vzťahuje tento pojem subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom. Tento súd si kladie najmä otázku, či sa rozsah uvedeného pojmu zhoduje s rozsahom pojmu „inštitúcia, ktorá sa spravuje verejným právom“, ako ho vymedzuje článok 1 ods. 9 smernice 2004/18 v rámci definícií jednotlivých kategórií „verejných obstarávateľov“.

29 Za týchto podmienok Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa pojem subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom, v zmysle článku 13 ods. 1 prvého pododseku smernice 2006/112 vykladať… na základe pojmu ‚inštitúcia, ktorá sa spravuje verejným právom', [vymedzeného v] článku 1 ods. 9 smernice 2004/18?

2. Zodpovedá pojmu ‚subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom', ktorý koná ako orgán verejnej moci, v zmysle článku 13 ods. 1 prvého pododseku smernice 2006/112, subjekt zriadený ako akciová spoločnosť, ktorej základné imanie je vo výlučne verejnom vlastníctve, ktorej 100 % akcionárom je ARA a ktorej predmetom činnosti je výkon poradenských a riadiacich činností v rámci regionálneho systému zdravotnej starostlivosti zameraných na jeho vykonávanie a racionalizáciu na základe rámcových zmlúv uzavretých s uvedeným regiónom, ktorý na ňu previedol svoje právomoci orgánu verejnej moci v oblasti zdravotníctva a ktorý má pôvodne poskytovať verejnú zdravotnú starostlivosť?

3. Možno sa vzhľadom na túto smernicu domnievať, že protihodnota, ktorú dostáva táto spoločnosť a ktorá spočíva v poskytnutí finančných prostriedkov potrebných na plnenie rámcových zmlúv, je platbou za poskytnuté služby na účely priznania postavenia zdaniteľnej osoby na účely DPH?

4. Ak áno, spĺňa uvedená spoločnosť požiadavky potrebné na využitie ustanovenia o oslobodení od DPH obsiahnutého v článku 13 ods. 1 smernice 2006/112?"

O prejudiciálnych otázkach

O tretej otázke

30 Svojou treťou otázkou, ktorú treba preskúmať ako prvú, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 9 ods. 1 smernice 2006/112 má vykladať v tom zmysle, že taká činnosť, o akú ide v konaní vo veci samej, spočívajúca v tom, že spoločnosť poskytuje regiónu služby v oblasti plánovania a riadenia regionálneho systému zdravotnej starostlivosti v súlade s rámcovými zmluvami, ktoré táto spoločnosť uzavrela s týmto regiónom, predstavuje ekonomickú činnosť v zmysle tohto ustanovenia.

31 Súdny dvor už rozhodol, že zo štruktúry a účelu uvedenej smernice, ako aj z miesta článku 13 tej istej smernice v spoločnom systéme DPH zavedenom šiestou smernicou vyplýva, že každá ekonomická činnosť je v zásade zdaniteľná. Vo všeobecnosti a v súlade s článkom 2 ods. 1 smernice 2006/112 podliehajú DPH služby poskytované za protihodnotu, vrátane služieb poskytovaných subjektmi, ktoré sa spravujú verejným právom. Články 9 a 13 tejto smernice tak pripisujú DPH veľmi široký rozsah pôsobnosti (rozsudok Komisia/Holandsko, C-79/09, EU:C:2010:171, bod 76 a citovaná judikatúra).

32 Predpokladom možnosti kvalifikovať poskytovanie služieb ako plnenie za protihodnotu je výlučne existencia priamej súvislosti medzi týmto poskytovaním a protihodnotou, ktorú zdaniteľná osoba skutočne získala. Takáto priama súvislosť je preukázaná vtedy, ak medzi poskytovateľom a príjemcom existuje právny vzťah, v rámci ktorého dôjde k výmene vzájomných plnení, pričom odmena prijatá poskytovateľom predstavuje skutočnú protihodnotu za službu poskytnutú príjemcovi (pozri najmä rozsudok Serebryannay vek, C-283/12, EU:C:2013:599, bod 37 a citovanú judikatúru).

33 Vzhľadom na povahu analýzy, ktorú treba uskutočniť, a ako už Súdny dvor rozhodol, vnútroštátnemu súdu prináleží posúdiť činnosti, o ktoré ide v konaní vo veci samej, vzhľadom na kritériá stanovené Súdnym dvorom (rozsudok Fazenda Pública, C-446/98, EU:C:2000:691, bod 23, a uznesenie Gmina Wrocław, C-72/13, EU:C:2014:197, bod 18).

34 V prejednávanom prípade vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či zo spisového materiálu a najmä z rámcových zmlúv uzavretých medzi spoločnosťou Saudaçor a ARA vyplýva, že činnosti tejto spoločnosti sa uskutočňujú za protihodnotu, v dôsledku čoho majú ekonomickú povahu. Súdny dvor však môže vzhľadom na informácie obsiahnuté v návrhu na začatie prejudiciálneho konania tomuto súdu poskytnúť výkladové prvky, na základe ktorých môže vnútroštátny súd rozhodnúť.

35 V tejto súvislosti z uvedeného návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že podľa samotného znenia uvedených zmlúv je ARA povinný poskytnúť spoločnosti Saudaçor ako „protihodnotu“ za služby v oblasti plánovania a riadenia regionálneho systému zdravotnej starostlivosti, ktoré má táto spoločnosť poskytovať, kompenzáciu, nazvanú „finančný príspevok“, ktorého výška je spresnená v týchto zmluvách.

36 Vzhľadom na trvalú a pokračujúcu povahu služieb v oblasti plánovania a riadenia, ktoré poskytuje Saudaçor, sa okolnosť, že táto kompenzácia nie je stanovená v závislosti od jednotlivých plnení, ale paušálne a na ročnom základe, aby boli pokryté náklady na fungovanie tejto spoločnosti, nemôže sama osebe dotknúť priamej súvislosti, ktorá existuje medzi poskytnutými službami a prijatou protihodnotou, ktorej výška je stanovená vopred a podľa presne stanovených kritérií (pozri v tomto zmysle rozsudok Le Rayon d'Or, C-151/13, EU:C:2014:185, body 36 a 37).

37 Nezdá sa ani, že by existencia tejto priamej súvislosti mohla byť spochybnená z dôvodu, že rámcové zmluvy uzavreté medzi spoločnosťou Saudaçor a ARA obsahujú určité doložky, ktoré stanovujú, že výška kompenzácie určená spoločnosti Saudaçor môže byť upravená, ak sa vzhľadom na zmenu okolností táto suma ukáže byť nepostačujúca na účely plnenia týchto zmlúv.

38 V rozsahu, v akom je účelom týchto doložiek vopred určiť úroveň tejto kompenzácie podľa presne stanovených kritérií, ktoré zabezpečujú, aby bola táto úroveň dostatočná na pokrytie nákladov na fungovanie spoločnosti Saudaçor, možno usúdiť, že cieľom týchto doložiek je upraviť výšku paušálnej protihodnoty za služby, ktoré táto spoločnosť poskytuje trvalo a nepretržite. Okrem toho, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, hoci ARA znížil pôvodne stanovenú ročnú kompenzáciu na rok 2009, portugalská vláda bez toho, aby voči tomu spoločnosť Saudaçor namietala, na pojednávaní vysvetlila, že účelom tohto zníženia bolo iba napraviť zjavnú chybu vo výpočte.

39 Nezdá sa, že by priama súvislosť medzi poskytovaním služieb a získanou protihodnotou mohla byť spochybnená z dôvodu, že – ako tvrdí Saudaçor – cieľom činnosti tejto spoločnosti je vykonávať ústavnú povinnosť, ktorá prináleží výlučne a priamo štátu na základe portugalskej ústavy, a to povinnosť zaviesť všeobecný a prípadne bezplatný národný systém zdravotnej starostlivosti, ktorý musí byť v zásade financovaný z verejných zdrojov.

40 Podľa článku 9 ods. 1 smernice 2006/112 sa za zdaniteľnú osobu považuje osoba, ktorá nezávisle vykonáva ekonomickú činnosť, odhliadnuc od účelu alebo výsledkov tejto činnosti.

41 Navyše, hoci je cieľ zavedenia všeobecného a prípadne bezplatného národného systému zdravotnej starostlivosti, ktorý musí byť v zásade financovaný z verejných zdrojov, zohľadnený v rámci spoločného systému DPH v rozsahu, v akom musia byť podľa článku 132 ods. 1 uvedenej smernice niektoré služby v oblasti zdravotnej starostlivosti, ktoré zabezpečujú najmä subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, oslobodené od DPH, je nepochybné, že na činnosť plánovania a riadenia regionálneho systému zdravotnej starostlivosti, o ktorú ide v konaní vo veci samej, sa nevzťahuje nijaké z týchto oslobodení.

42 Vzhľadom na uvedené úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 9 ods. 1 smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že taká činnosť, o akú ide v konaní vo veci samej, spočívajúca v tom, že spoločnosť poskytuje regiónu služby v oblasti plánovania a riadenia regionálneho systému zdravotnej starostlivosti v súlade s rámcovými zmluvami, ktoré táto spoločnosť uzavrela s uvedeným regiónom, predstavuje ekonomickú činnosť v zmysle tohto ustanovenia.

O prvej, druhej a štvrtej otázke

43 Svojou prvou, druhou a štvrtou otázkou, ktoré treba skúmať spoločne a v druhom rade, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 13 ods. 1 smernice 2006/112 má vykladať v tom zmysle, že na takú činnosť, o akú ide v konaní vo veci samej, spočívajúcu v tom, že spoločnosť poskytuje regiónu služby v oblasti plánovania a riadenia regionálneho systému zdravotnej starostlivosti v súlade s rámcovými zmluvami, ktoré táto spoločnosť uzavrela s uvedeným regiónom, sa uplatní pravidlo o oslobodení od DPH, ktoré stanovuje toto ustanovenie, za predpokladu, že táto činnosť je ekonomickou činnosťou v zmysle článku 9 ods. 1 smernice 2006/112.

44 V tomto kontexte sa vnútroštátny súd pýta, či – ako tvrdí Saudaçor – sa pojem „iné subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom“ v zmysle článku 13 ods. 1 uvedenej smernice má vykladať vzhľadom na definíciu pojmu „inštitúcia, ktorá sa spravuje verejným právom“, ktorá je stanovená v článku 1 ods. 9 smernice 2004/18.

45 Taký výklad článku 13 ods. 1 smernice 2006/112 nemožno uplatniť.

46 Cieľom článku 1 ods. 9 smernice 2004/18, ktorý široko definuje pojem „inštitúcia, ktorá sa spravuje verejným právom“, a teda aj pojem „verejní obstarávatelia“, je totiž vymedziť rozsah pôsobnosti tejto smernice dostatočne široko, aby sa zabezpečilo, že pravidlá najmä v oblasti transparentnosti a zákazu diskriminácie, ktorým v rámci verejného obstarávania podliehajú všetky štátne subjekty, ktoré aj keď nie sú súčasťou verejnej správy, podliehajú kontrole zo strany štáty, a to najmä prostredníctvom ich financovania alebo riadenia.

47 Kontext, do ktorého zapadá pojem „iné subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom“, nachádzajúci sa v článku 13 ods. 1 smernice 2006/112, je však celkom odlišný.

48 Cieľom tohto pojmu totiž nie je vymedziť rozsah pôsobnosti DPH, ale naopak stanoviť odchýlku od všeobecného pravidla, z ktorého vychádza spoločný systém tejto dane, t. j. odchýlku, podľa ktorej je rozsah pôsobnosti uvedenej dane vymedzený veľmi široko, tak že sa vzťahuje na všetky služby poskytované za protihodnotu, vrátane služieb poskytovaných subjektmi, ktoré sa spravujú verejným právom (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Holandsko, C-79/09, EU:C:2010:171, body 76 a 77).

49 Článok 13 ods. 1 smernice 2006/112 treba ako odchýlku od všeobecného pravidla uplatňovania DPH na všetky ekonomické činnosti vykladať reštriktívne (pozri najmä rozsudok Isle of Wight Council a i., C-288/07, EU:C:2008:505, bod 60, ako aj uznesenie Gmina Wrocław, C-72/13, EU:C:2014:197, bod 19).

50 Z toho vyplýva, že pri absencii údajov v samotnom znení článku 13 ods. 1 smernice 2006/112 treba zohľadniť štruktúru a účel tejto smernice, ako aj miesto tohto ustanovenia v spoločnom systéme DPH, ktorý táto smernica zaviedla (pozri analogicky rozsudok Isle of Wight Council a i., C-288/07, EU:C:2008:505, bod 25).

51 Ako vyplýva z ustálenej judikatúry Súdneho dvora, z analýzy článku 13 ods. 1 smernice 2006/112 so zreteľom na ciele tejto smernice vyplýva skutočnosť, že na to, aby sa uplatnilo pravidlo o nezdaňovaní, musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a to výkon činnosti subjektom, ktorý sa spravuje verejným právom, a výkon činností v postavení orgánu verejnej moci (pozri v tomto zmysle najmä uznesenie Mihal, C-456/07, EU:C:2008:293, bod 16 a citovanú judikatúru, ako aj rozsudok Komisia/Holandsko, C-79/09, EU:C:2010:171, bod 79).

52 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora z požiadaviek jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a pôsobnosť, si v zásade vyžaduje

v celej Európskej únii autonómny a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext tohto ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (pozri najmä rozsudok Fish Legal a Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, bod 42).

53 Je však potrebné konštatovať, že článok 13 ods. 1 smernice 2006/112 neobsahuje nijaký odkaz na právo členských štátov.

54 Z toho vyplýva, že pojmy nachádzajúce sa v tomto ustanovení, vrátane pojmu „iné subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom“, sa majú vykladať autonómne a jednotne.

55 Navyše, keďže – ako bolo pripomenuté v bode 49 tohto rozsudku – sa článok 13 ods. 1 smernice 2006/112 má ako odchýlka vykladať reštriktívne, treba prijať záver, že výpočet nachádzajúci sa v tomto ustanovení je taxatívny, pričom pojem „iné subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom“, predstavuje zostatkovú kategóriu iných subjektov, ktoré podliehajú verejnej moci, než sú tie, ktoré sú konkrétne uvedené v tomto ustanovení.

56 Konkrétne, pokiaľ ide o prvú z dvoch podmienok stanovených v článku 13 ods. 1 uvedenej smernice, t. j. podmienku týkajúcu sa verejnoprávnej povahy subjektu, Súdny dvor už rozhodol, že osobu, ktorá nezávisle uskutočňuje úkony patriace medzi právomoci orgánu verejnej moci, pričom nie je súčasťou organizácie verejnej správy, nemožno považovať za subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom, v zmysle tohto ustanovenia (pozri v tomto zmysle najmä uznesenie Mihal, C-456/07, EU:C:2008:293, bod 18 a citovanú judikatúru).

57 Súdny dvor tiež spresnil, že vlastnosť „subjektu, ktorý sa spravuje verejným právom“, nemôže vyplývať iba zo skutočnosti, že predmetná činnosť spočíva v uskutočňovaní úkonov patriacich medzi právomoci orgánu verejnej moci (pozri v tomto zmysle najmä uznesenie Mihal, C-456/07, EU:C:2008:293, bod 17 a citovanú judikatúru).

58 Nič to nemení na tom, že aj keď okolnosť, že daný subjekt disponuje podľa vnútroštátneho práva právomocami orgánu verejnej moci, nie je rozhodujúca na účely uvedeného posúdenia, nepochybne predstavuje – v rozsahu, v akom patrí medzi podstatné vlastnosti akéhokoľvek orgánu verejnej moci – významný údaj na účely určenia, že tento subjekt musí byť kvalifikovaný ako subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom.

59 Článok 10 regionálneho legislatívneho dekrétu č. 41/2003/A stanovuje, že Saudaçor disponuje pri výkone svojich funkcií rovnakými právomocami orgánu verejnej moci ako ARA a následne uvádza ako príklad niektoré z týchto právomocí, vrátane právomoci vyvlastnenia.

60 Okrem toho vzhľadom na judikatúru Súdneho dvora pripomenutú v bode 56 tohto rozsudku a vzhľadom na uplatniteľné vnútroštátne právo sa pod podmienkou overenia vnútroštátnym súdom nezdá, že by bolo možné vylúčiť to, že spoločnosť Saudaçor treba považovať za súčasť organizácie verejnej správy ARA.

61 V tejto súvislosti, ako vyplýva zo spisu predloženého Súdnemu dvoru, sa Saudaçor, keďže bola zriadená štátom vo forme akciovej spoločnosti v nadväznosti na transformáciu prostredníctvom funkčnej decentralizácie existujúceho štátneho orgánu, javí v určitých ohľadoch ako právnická osoba, ktorá sa spravuje súkromným právom a v rámci svojho fungovania a bežného riadenia disponuje vo vzťahu k štátu určitou autonómiou.

62 Zdá sa však – naďalej pod podmienkou overenia vnútroštátnym súdom –, že niektoré vlastnosti spoločnosti Saudaçor svedčia v prospech jej posúdenia ako subjektu, ktorý sa spravuje verejným právom, v zmysle článku 13 ods. 1 smernice 2006/112.

63 Zdá sa totiž, že skutočná autonómia spoločnosti Saudaçor je obmedzená z dôvodu, že jej základné imanie, na ktorom sa nemôžu podieľať svojou účasťou jednotlivci, je v 100 % vlastníctve ARA, ktorý – s výnimkou služieb poskytovaných tretím osobám v rámci tzv. „doplnkových“ činností, v prípade, ktorých je nesporné, že majú iba okrajový význam –, je navyše jej jediným „klientom“. Tieto skutočnosti naznačujú, že ARA môže uplatňovať rozhodujúci vplyv na činnosti spoločnosti Saudaçor.

64 Potvrdzuje to aj skutočnosť, že v súlade s doložkou 3 písm. a) prvej z rámcových zmlúv uzavretých medzi spoločnosťou Saudaçor a ARA a doložkou 3 ods. 1 písm. a) druhej z týchto zmlúv si táto spoločnosť plní svoju funkciu v súlade s usmerneniami stanovenými ARA a že podľa doložky 3 písm. h) prvej z uvedených zmlúv a doložky 3 ods. 1 písm. g) druhej zmluvy podlieha táto spoločnosť dohľadu zo strany ARA.

65 Navyše článok 4 ods. 1 regionálneho legislatívneho dekrétu č. 41/2003/A stanovuje, že Saudaçor sa riadi ustanoveniami tohto aktu, stanovami, ktoré sú jeho prílohou, právnym režimom štátnych podnikov stanoveným zákonným dekrétom č. 558/99 a súkromným právom. Zdá sa, že v takto vymedzenom rámci je postavenie súkromného práva druhoradé vo vzťahu k postaveniu priznanému pravidlám vymedzujúcim právny režim spoločnosti Saudaçor ako verejnoprávneho podniku.

66 Okrem toho, hoci spôsoby poskytovania služieb v oblasti plánovania a riadenia regionálneho systému zdravotnej starostlivosti musia byť upravené v rámcových zmluvách, a to najmä pokiaľ ide o kompenzáciu, ktorá sa má vyplácať za tieto služby, čo by mohlo naznačovať, že Saudaçor na posudzovanom trhu konkuruje ďalším súkromnoprávnym subjektom, nič to nemení na tom, že v ARA poskytuje uvedené služby výlučne Saudaçor v súlade s jej úlohou stanovenou v článku 2 ods. 1 legislatívneho dekrétu č. 41/2003/A a že poskytovanie týchto služieb sa nezadáva súkromnoprávnym subjektom napríklad prostredníctvom verejného obstarávania.

67 Navyše sa zdá, že medzi spoločnosťou Saudaçor a ARA existuje funkčné prepojenie, aj keď iba z dôvodu, že táto spoločnosť bola zriadená na základe legislatívneho aktu, ktorý zákonodarca tohto regiónu prijal na to, aby boli tomuto regiónu poskytované „služby všeobecného hospodárskeho záujmu v oblasti zdravotnej starostlivosti“, ako vyplýva z článku 2 ods. 1 regionálneho legislatívneho dekrétu č. 41/2003/A.

68 Pod podmienkou overenia týchto skutočností vnútroštátnym súdom nemožno teda vylúčiť, že vzhľadom na celkové posúdenie zohľadňujúce ustanovenia vnútroštátneho práva uplatniteľné na spoločnosť Saudaçor tento súd usúdi, že túto spoločnosť možno považovať za subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom, v zmysle článku 13 ods. 1 smernice 2006/112.

69 Ako však už bolo pripomenuté v bode 51 tohto rozsudku, na to, aby sa uplatnilo pravidlo o nezdaňovaní na účely DPH stanovené v uvedenom ustanovení, musí byť splnená druhá podmienka podľa tohto ustanovenia, a to že jedine činnosti vykonávané subjektom, ktorý sa spravuje verejným právom, konajúcim v postavení orgánu verejnej moci sú oslobodené od DPH.

70 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sú takýmito činnosťami činnosti, ktoré uvedené subjekty vykonávajú v rámci právneho režimu, ktorý je pre nich osobitný, s vylúčením činností, ktoré vykonávajú za rovnakých právnych podmienok ako súkromné hospodárske subjekty. Súdny dvor tiež spresnil, že predmet alebo cieľ činnosti je v tejto súvislosti irelevantný a že skutočnosť, že výkon činnosti, o ktorú ide v konaní vo veci samej, zahrnuje uplatnenie právomocí orgánu verejnej moci, umožňuje prijať záver, že táto činnosť podlieha režimu verejného práva (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok Fazenda Pública, C-446/98, EU:C:2000:691, body 17, 19 a 22).

71 V tomto kontexte Súdny dvor uviedol, že oslobodenie stanovené v článku 13 ods. 1 prvom pododseku smernice 2006/112 sa týka predovšetkým činností vykonávaných subjektmi, ktoré sa spravujú verejným právom, v postavení orgánov verejnej moci, ktoré keďže majú ekonomickú povahu, sú úzko prepojené s uplatňovaním právomocí orgánov verejnej moci (rozsudok Isle of Wight Council a i., C-288/07, EU:C:2008:505, bod 31).

72 Táto druhá podmienka stanovená v článku 13 ods. 1 prvom pododseku uvedenej smernice by však nebola splnená, ak – ako tvrdí portugalská vláda a pod podmienkou overenia vnútroštátnym súdom – by právomoci orgánu verejnej moci, ktorými disponuje Saudaçor na základe článku 10 regionálneho legislatívneho dekrétu č. 41/2003/A, nepredstavovali nástroj, ktorý môže táto spoločnosť použiť na vykonávanie činností, o ktoré ide v konaní vo veci samej, a to činností plánovania a riadenia regionálneho systému zdravotnej starostlivosti, ktorých zdaňovanie na účely DPH bolo spochybnené, pretože tieto právomoci slúžia na vykonávanie iných činností.

73 Navyše aj za predpokladu, že by bolo potrebné prijať záver, že Saudaçor je subjektom, ktorý sa spravuje verejným právom, a že by bol prijatý záver, že táto spoločnosť vykonáva ekonomickú činnosť, o ktorú ide v konaní vo veci samej, ako orgán verejnej moci, z článku 13 ods. 1 druhého pododseku smernice 2006/112 vyplýva, že taký subjekt, akým je Saudaçor, nemožno oslobodiť od DPH v prípade, že by sa zistilo, že by zaobchádzanie s touto spoločnosťou ako s nezdaniteľnou osobou viedlo k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže.

74 V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že závažné narušenie hospodárskej súťaže, ku ktorému by viedlo nezdaňovanie subjektov, ktoré sa spravujú verejným právom, konajúcich ako orgány verejnej moci, treba posúdiť vzhľadom na predmetnú činnosť ako takú bez toho, aby sa toto posúdenie týkalo konkrétneho miestneho trhu, ako aj vzhľadom na skutočnú hospodársku súťaž, ale takisto aj vzhľadom na potenciálnu hospodársku súťaž, pokiaľ je možnosť súkromného podnikateľského subjektu vstúpiť na relevantný trh skutočná a nie čisto hypotetická (rozsudok Komisia/Holandsko, C-79/09, EU:C:2010:171, bod 91).

75 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú, druhú a štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 13 ods. 1 smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že na takú činnosť, o akú ide v konaní vo veci samej, spočívajúcu v tom, že spoločnosť poskytuje regiónu služby v oblasti plánovania a riadenia regionálneho systému zdravotnej starostlivosti v súlade s rámcovými zmluvami, ktoré táto spoločnosť uzavrela s uvedeným regiónom, sa uplatní pravidlo o oslobodení od DPH, ktoré stanovuje toto ustanovenie, za predpokladu, že táto činnosť je ekonomickou činnosťou v zmysle článku 9 ods. 1 tejto smernice, pokiaľ možno prijať záver – čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu –, že uvedenú spoločnosť treba považovať za subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom, a že táto spoločnosť vykonáva uvedenú činnosť ako orgán verejnej moci, a to v prípade, že vnútroštátny súd konštatuje, že oslobodenie tej istej činnosti nemôže viesť k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže.

V tomto kontexte sa pojem „iné subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom“, v zmysle článku 13 ods. 1 uvedenej smernice nemá vykladať vzhľadom na definíciu pojmu „inštitúcia, ktorá sa spravuje verejným právom“, ktorá je stanovená v článku 1 ods. 9 smernice 2004/18.

O trovách

76 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 9 ods. 1 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že taká činnosť, o akú ide v konaní vo veci samej, spočívajúca v tom, že spoločnosť poskytuje regiónu služby v oblasti plánovania a riadenia regionálneho systému zdravotnej starostlivosti v súlade s rámcovými zmluvami, ktoré táto spoločnosť uzavrela s uvedeným regiónom, predstavuje ekonomickú činnosť v zmysle tohto ustanovenia.**

2. **Článok 13 ods. 1 smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že na takú činnosť, o akú ide v konaní vo veci samej, spočívajúcu v tom, že spoločnosť poskytuje regiónu služby v oblasti plánovania a riadenia regionálneho systému zdravotnej starostlivosti v súlade s rámcovými zmluvami, ktoré táto spoločnosť uzavrela s uvedeným regiónom, sa uplatní pravidlo o oslobodení od dane z pridanej hodnoty, ktoré stanovuje toto ustanovenie, za predpokladu, že táto činnosť je ekonomickou činnosťou v zmysle článku 9 ods. 1 tejto smernice, pokiaľ možno prijať záver – čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu –, že uvedenú spoločnosť treba považovať za subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom, a že táto spoločnosť vykonáva uvedenú činnosť ako orgán verejnej moci, a to v prípade, že vnútroštátny súd konštatuje, že oslobodenie tej istej činnosti nemôže viesť k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže.**

   V tomto kontexte sa pojem „iné subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom“, v zmysle článku 13 ods. 1 uvedenej smernice nemá vykladať vzhľadom na definíciu pojmu „inštitúcia, ktorá sa spravuje verejným právom“, ktorá je stanovená v článku 1 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby.

Podpisy